

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΘΑΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Ἡ ἐκπαίδευσις ἡμῶν κάθε ἄλλο ἦτο παρὰ ὅ,τι ἡνυπό-
μεθα καὶ ἐπεθυμοῦμεν. Τραγέλαφος ἀλληλοσυγκρουόμε-
νων συστημάτων, σύμφυρμα ἀμελετήτων μεθόδων, ἀ-
χώνευτοι μιμήσεις ἢ ἀταλαίπωρα αὐτοσχεδιάσματα. Οἱ
νομοθέται τῆς διεδέχοντο ἀλλήλους, καταρρίπτοντες
τοὺς παλαιούς θεοὺς καὶ μὴ πιστεύοντες εἰς τοὺς νέους,
οὓς ἐνεθρόνιζον. Καὶ ὕδρα πολυκέφαλος ἡ βιβλιοκαπηλεία
ἀπερρόφα μετὰ τοῦ χρήματος καὶ τὸν νοῦν μιᾶς, δύο
τώρα γενεῶν.

Ἡ οἰκογένεια, ἡ περιλάλητος Ἑλληνικὴ οἰκογένεια,
παραζαλισμένη ἐκ τῆς ἐφόδου τῶν δῆθεν νέων ἰδεῶν,
ἡσθάνετο ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς διαφεύγοντα τὰ παλαιὰ θε-
μέλια. Ἐφοβεῖτο μὴ χλευασθῇ ἐμμένουσα εἰς ὅ,τι ἐπὶ
αἰῶνας ἐλάτρευσε καὶ ἔτρεμε μὴ κινδυνεύσῃ ἐναγκαλι-
ζομένη τοὺς θελκτικὸς νεωτερισμούς, οἵτινες μὲ ἄσμα
σειρήνων τὴν προσεχάουν εἰς ὁδὸν ἀγνώστου τέρατος.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀλαλος καὶ ἄχειρ, οὔτε φωνὴν εἶχεν
ἵνα καθοδηγήσῃ καὶ συμβουλεύσῃ καὶ διδάξῃ καὶ παρη-
γορήσῃ, οὔτε χεῖρα, ἵνα ὑψώσῃ τὸ φραγγέλιον κατὰ τῶν
κακῶν ἢ ἐνθαρρύνῃ καὶ κραταιώσῃ διὰ τῆς εὐλογίας τῆς
τοὺς ἀγαθοὺς. Ἀπειρον ἔχουσα δύναμιν ἄφινεν αὐτὴν
ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ νεκρωθῇ. Οὐδὲ κἂν εἶχε θάψῃ τὸ
δοθὲν αὐτῇ τάλαντον, ὅπως καλουμένη τὸ ἀποδώσῃ ἀκέ-
ραιον, ἀλλὰ τὸ ἐγκατέλιπεν, ὅπως ἡ πεσοῦσα δρῦς ἀφί-
νει τοὺς κλάδους τῆς ἔρμαιον εἰς τοὺς ξυλευτάς.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ παράδοσις, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀπὸ
ἡμέρας εἰς ἡμέραν φθίνουσα, καθίστατο ὠχροτέρα, ἐνδε-
εστέρα εἰς ὄνειρα καὶ πόθους. Τὴν ἐπὶ τὰ ἐθνικὰ δίκαια
πίστιν εἶχε διαδεχθῇ ἀμφιβολία καὶ δισταγμός. Ἡ με-
γάλη ἰδέα ἀνεφέρετο ὄχι μυστικὰ κἂν, ἀλλὰ φανερά
καὶ διὰ τοῦ τύπου ὡς μία οὐτοπία τῆς παιδικῆς ἡλικίας
τοῦ ἀναγεννηθέντος ἔθνους. Φόβος καὶ τρόμος κατεῖχε
πολλοὺς μὴ φωραθῶσιν ὀνειροπολοῦντες τὴν πατρικὴν
κληρονομίαν ἢ μὴ στοχασθῶσι περὶ αὐτῆς ὅσα ξένοι
ἐπιδωρομεῖς καὶ σφετερισταὶ δὲν ἐντρέποντο νὰ κηρύτ-
τωσι δημοσίᾳ ὡς δικαίας ἀξιώσεις ἢ ἀναμφισβήτητα
δικαιώματα.

Ἐστερημένοι ὅλων τούτων τῶν ὅπλων, δι' ὧν θὰ ἡδύ-
νατο θαυμασίως νὰ ἐφοδιάσῃ ἡμᾶς ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ
οἰκογένεια, ἡ Ἐκκλησία, ἡ παράδοσις, εὐρέθημεν αἵφνης
ἀγωνισταὶ ἐν κινδυνώδεστάτῳ ἀγῶνι.

Καὶ ἐνίκησαμεν.

Φαντάζεσθε ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις ἡμῶν ἀπέναντι ἐχ-
θρῶν καὶ φίλων ἂν τὰ ὅπλα ταῦτα ἦσαν ὅπως καὶ ὅσον
ἐπρεπεν ἡκονισμένα; Καὶ ἐννοεῖτε ποία καθήκοντα ἐπι-
βάλλει ἡμῖν ἡ παρ' ὅλας τὰς ἐναντιότητάς διατηρηθεῖσα
δύναμις καὶ ζωή, ποίας ὑποχρεώσεις ἢ διὰ τῆς θείας
συνάρσεως καταχθεῖσα νίκη;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

(Ματθ. 1—25).

Κείμενον.

Βίβλος γενέσεως ¹ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ² Υἱοῦ Δαβὶδ,
υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαάκ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰού-
δαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε
τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἑσρώμ. Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.
Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ναασσέν. Ναασσέν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών.
Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ρεχάβ. Βοὺζ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ὡβήδ ἐκ τῆς Ρούθ. Ὡβήδ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰεσαί. Ἰεσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα.
Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς
τοῦ Οὐρίου. Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ρο-
βοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀδιά. Ἀδιά δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀσά. Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφάτ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.
Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωθαάμ. Ἰωθαάμ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας
δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμών. Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. Ἰωσίας δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν
Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλα-
θιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀβιοῦδ. Ἀβιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακεῖμ.
Ἐλιακεῖμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ. Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε
τὸν Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. Ἀχείμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ. Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐ-
λεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθάν δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ,
τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας ³ ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ⁴ ὁ
λεγόμενος Χριστός· πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ
ἕως Δαβὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως
μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ
τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τῆς Χριστοῦ γεννή-
σεως γενεαὶ δεκατέσσαρες· τοῦ δὲ Χριστοῦ ἡ γέννησις
οὕτως ἦν· μνηστευθεὶς γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μα-
ρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, ⁵ εὐρέθη ἐν
γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου· Ἰωσήφ δὲ ὁ ἄνθρω-
πός αὐτῆς δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματί-
σαι ⁶ ἐβουλόθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν· ταῦτα δὲ αὐ-
τοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ
ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς
παραλαβεῖν Μαρίαν· τὴν γυναῖκα σου, τὸ γὰρ ἐν
αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου· τέξεται δὲ
υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ⁷ αὐτὸς
γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
(τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
Κυρίου διὰ τοῦ ⁸ Προφῆτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ Παρθένος

ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, (ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.) διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγένωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Σημειώσεις.

1) Γενεαλογία. 2) Ἀπογόνου τοῦ Δαβὶδ. 3) Τὸν μνηστῆρα. 4) Ἦτοι πρὶν ἢ συνοικήσωσιν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκῇ καὶ συνάψωσι συζυγικὰς σχέσεις. 5) Δηλοῖ τὸ ἀπροσδόκητον καὶ αἰφνίδιον τῆς κατὰσσεως. 6) Μετὰ σκέψεως ἀπεφάσισε νὰ διαλύσῃ ἀνεπίσημως καὶ ἄνευ διαζυγίου τὸν μετ' αὐτῆς ἀρραβῶνα. 7) Τὴν μνηστῆρ σου. 8) Ἰησοῦς μεταφράζεται σωτήρια Θεοῦ, διότι αὐτὸς θ' ἀπαλλάξῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἁμαρτίας. 9) Συνήθης ἔκφρασις ἐν τῇ Γραφῇ σημαίνουσα οὐδέποτε ἰδ. 8, 7. Ψαλμ. 81, 1. Ματθαίου 28, 20.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς ΙΑ'. 9—10. 17—40.

Αὐριον, Κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ γενήσεως, ἀναγινώσκειται ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς περικοπή, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Ἀπ. Παῦλος ἀποδεικνύει διὰ παραδειγμάτων ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως. Ἡ πίστις, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, καθιστᾷ πραγματικὸν τὸ ἀνεμνόμενον, ὁρατὸν τὸ ἀόρατον. Ὅπως περὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια προσπίπτουσιν εἰς τὰς αἰσθήσεις μας, ἐκ πείρας ἀποκτῶμεν ὠρισμένην γνῶσιν καὶ πεποιθήσιν, οὕτως καὶ περὶ τῶν ἀοράτων καὶ ὑπερφυσικῶν πραγμάτων καὶ ἀληθειῶν διὰ τῆς πίστεως ἀποκτῶμεν γνῶσιν καὶ πεποιθήσιν. Ἡ πίστις εἶναι πραγματικότης, ἀπόστασις, τῶν ἐλπίζομένων, ἀπόδειξις, «ἐλεγχος», τῶν μὴ βλεπομένων πραγμάτων.

Ὡς τοιαύτη ἐμβάλλει πεποιθήσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀποβαίνει δι' αὐτὸν ἀκαταγώνιστος δύναμις. Αὕτη παρήγγαγε τοὺς μεγάλους τῆς ἀρχαιότητος δικαίους, λέγει ὁ Ἀπόστολος, δι' αὐτῆς μανθάνομεν ὅτι ἄμεσος δημιουργὸς τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Θεός. Ἡ πίστις κατέστησεν ἀρεστοὺς εἰς τὸν Θεὸν τὸν Ἀβελ, τὸν Ἐνῶχ, τὸν Νῶε, διὰ τῆς πίστεως ἡγιώθησαν τῶν μεγάλων ἐπαγγελιῶν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ. Ἐκ πίστεως ὁ Ἀβραάμ καὶ αὐτὸν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσαάκ δὲν ἐδίστασε νὰ προσφέρῃ θυσίαν εἰς τὸν Θεόν. Διὰ τῆς πίστεως ἐσώθη ἀπὸ τοῦ θανάτου ὁ Μωϋσῆς. Ἡ πίστις ὑπῆρξεν ἡ δύναμις τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἐξοδὸν αὐτῶν. Δι' αὐτῆς διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς, ἐνῶ οἱ Αἰγύπτιοι ἀποπειραθέντες νὰ καταδιώκωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ διανοιχθείσῃ θαλάσῃ κατεπόθησαν. Διὰ τῆς πίστεως τῶν Ἰουδαίων τὰ τεῖχη τῆς Ἱερικῆς κατέπεσαν, κυλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἡ δὲ πόρνη Ραὰβ ἐσώθη δεξαμένη τοὺς κατασκοπούς. Ὁλόκληρος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἡ ἱστορία γέμει παραδειγμάτων τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως, διὰ τῆς ὁποίας οἱ ἐν αὐτῇ διαπρέψαντες ἀνεδείχθησαν καθυπέρτεροι τῶν ἐθνικῶν βασιλείων, ἐπέτελεσαν τὴν δικαιοσύνην, ἔλαβον ἐπαγγελίας, ἐφραζάντο στόματα λεόντων, ὡς ὁ Δαυὶδ, ἐσβεσαν δύναμιν πυρός, ὡς οἱ τρεῖς παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, ἐμβληθέντες εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός, διέφυγον τὸν διὰ μαχαίρας φόνον, ὡς ὁ Δαυὶδ καὶ ὁ Ἡλίας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ὡς ὁ Ἰωβ καὶ ὁ Ἐζεκίας, ἀνεδείχθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἄλλα διέπραξαν κατορθώματα. Διὰ τῆς πίστεως καὶ νεκροὶ ἀνεστήθησαν, ὡς ὁ υἱὸς τῆς χήρας ἐν Σαρεπτὰ τῆς Σιδῶνος ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἠλίου.

Ἀπερίγραπτα δὲ ὑπῆρξαν τὰ παθήματα καὶ τὰ μαρτύρια τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τῆς Π. Διαθήκης, ἕνεκα τῆς πίστεώς των. Ἄλλοι μὲν ἐνέπαίχθησαν καὶ ἐμαστιγώθησαν, ἄλλοι ἐδεσμεύθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν, ἄλλοι ἐλιθοβολήθησαν, ὡς ὁ Ζαχαρίας καὶ ὁ προφήτης Ἰερεμίας, ἐπρινόστησαν, ὡς ὁ Ἡσαΐας, ἢ ἄλλους θανάτους ὑπέστησαν. Περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ὡς ὁ Ἡλίας, ὁ Ἐλισσαῖος, ὁ Ἰωάννης Πρόδρομος, ἐν αἰγείοις δερμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, ἐπιλέγει ὁ Ἀπόστολος, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττονι τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν. Ἦτοι, πάντα τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα παθόντες καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν δι' ὧν ὑπέστησαν βασάνων καὶ κακουχιῶν ἀποδείξαντες, ὅμως δὲν ἔλαβον τὴν περὶ σωτηρίας ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ προνοήσαντος περὶ ἡμῶν ἵνα μὴ τύχωσι τῆς τελειώσεως χωρὶς ἡμῶν.

Διὰ πάντων τούτων θέλει ν' ἀποδείξῃ ὁ Ἀπόστολος ὅτι ἡ πίστις εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς τὸν Χριστιανὸν καὶ ἀποβαίνει δι' αὐτὸν μεγίστη δύναμις. Τοῦτο ἐνόησε πᾶς ἀληθῶς καὶ εἰλικρινῶς πιστεύων, τοῦτο ἐπεδείχθη καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὸ ὅποτον διὰ τῆς πίστεως τοῦ διέπραξε τὰ μέγιστα τῶν κατορθωμάτων. Ἡ πίστις ὑπῆρξε δι' αὐτὸ ἐν κρισιμωτάταις ἐθνικαῖς περιστάσεσι δύναμις ἀκαταγώνιστος, τοιαύτη δὲ δύναται πάντοτε νὰ εἶναι, προάγουσα τὸ ἔθνος εἰς ἀκμὴν καὶ δόξαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ

Ἐννῆ βολαῖς τὸν ἔβαλεν
Ὁ νῆρς τὸ Χάρο κάτω
Κι' ἐπάνω στῆς ἐννῆ βολαῖς
Τοῦ Χάρου ἐκακοφάνη,
Πιάνει τὴ νῆ ἀπ' τὰ μαλλιά
Χάμα τὸν γονατίζει.
— Ἀσε με, Χάρο, ἀπ' τὰ μαλλιά
Καὶ πιάσ' με ἀπ' τὰ χέρια
Καὶ τότε σὰ σοῦ δείχνω ἐγὼ
Πῶς εἶν' τὰ παλληκάρια.

Η ΑΛΗΘΗΣ ΕΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΓΙΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὅσοι δὲν εὐτύχησαν νὰ μετᾶσχῳσι ποτὲ πολέμων καὶ μαχῶν, ἔχουν συνήθως σφόδρα ἑλλιπῆ καὶ πλημμελῆ ἰδέαν περὶ αὐτῶν. Νεκροὶ καὶ τραυματῆαι, αἱματὰ καὶ συμφοραί, διαρκεῖς κίνδυνοι, φρικτοὶ κόποι, πείναι, διψαὶ καὶ ἄλλαι μυρία στερήσεις καὶ κακοπάθειαι αὐτῇ εἶναι ἡ εἰκὼν τοῦ πολέμου τὴν ὁποίαν φαντάζονται. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικον, διότι καὶ οἱ περιγράφοντες τὰ τῶν πολέμων συνήθως εἰς ταῦτα περιορίζονται. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι ἄλλη, δηλ. ἄλλα πράγματα εἶναι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολέμων ὁ κανὼν, τὰ δὲ μνημονευθέντα δεινὰ ἢ ἐξαιρέσεις. Ἐν πρώτοις βλέπετε τὸ θαυμάσιον θέαμα χιλιάδων ἀνδρῶν, νέων συνήθως, πάντων ἐχόντων ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, μίαν ἐπιθυμίαν, μίαν θέλησιν. Δὲν τοὺς χωρίζουν ἐδῶ πλέον ἰδιαιτέρα συμφέροντα καὶ πάθη, ὅπως κατὰ τὰς ἐμπορικὰς καὶ ἄλλας πανηγύρεις ἡ κατὰ τοὺς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας. Δὲν ἐπιθυμεῖ ἕκαστος ἐδῶ οἷς νὰ κατισχύσῃ τοῦ ἄλλου καὶ ὠφελῇ ἐξ αὐτοῦ.

Ἐπειτα ἐν τῷ πολέμῳ ἐξαφανίζονται αἱ πρότερον ὑπάρχουσαι κομματικαί, τοπικαί, ἐπαγγελματικαὶ κλπ. ἀντιζηλῖαι· ἐκλείπουν ὡσαύτως αἱ κοινωνικαὶ καὶ ἄλλαι μεταξὺ τῶν μαχητῶν διαφοραὶ· ὁ πλοῦσιος καὶ ὁ πέννης, ὁ ἐπιστήμων καὶ ὁ ἀχρηστος, ὁ ἀλιεὺς καὶ ὁ γεωργός, ὁ ὀρθόδοξος ἱερεὺς καὶ ὁ

ΤΟΥΤΟ ΝΙΚΑ (Θ')

Φιλελευθέρων.

ἀλλόδοξος ἢ καὶ ἀλλόθρησκος στρατιώτης, ὁ δικαστής, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρὸ τίνος ὑπ' αὐτῶν δικασθεῖς, πάντες οὗτοι ἀδελφοῦνται, πάντες συντῶγουν, συμπολεμοῦν, βοηθοῦνται ἀμοιβαίως ἐν ἀνάγκῃ, ἥτοι παρέχει ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον ἀπροφασίστως καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ὅ,τι κατὰ τὴν ὥραν τῆς μάχης χρειάζεται, τρέχει εἰς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ κινδυνεύοντος, ἀποκομίζει αὐτὸν ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τραυματισθέντα, θάπτει ὅπως δύναται ἀποθανόντα λέγων ἅμα τὴν Κυριακὴν προσευχὴν Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κλπ.

Τρίτον διὰ τοῦ πολέμου ἀφαιροῦνται παρ' ἐκάστου πάντα τὰ πρόσθετα, τὰ ἀλλότρια αὐτοῦ, μένει δὲ καὶ ἐξετάζεται καὶ ἐκτιμᾶται αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ ἄνθρωπος. Τὰ πλοῦτη, τὸ γένος, τὸ μέγα ἀνάστημα κτλ. κτλ. ἐκμηδενίζονται καὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀπέναντι τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι ἐκδηλουμένης ἀληθοῦς ἀρετῆς.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν ἐπαναστάσιν τοῦ 1866 νέος τις βραχὺς τὸ ἀνάστημα, ποιμὴν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος, σχεδὸν ὅλως ἀκτῆμων, ἐξελέχθη σημανφόρος, διετέλεσε δὲ τοιοῦτος δι' ὅλης τῆς ἐπαναστάσεως. Εἶχε τὴν φιλοδοξίαν νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ σταθῇ κατὰ τὴν ὥραν τῆς μάχης ἄλλη σημαία πρὸ τῆς ἰδικῆς του καὶ ἐγγύτερον τῶν Τούρκων. Μυρίας ὁπὰς ἐκ τῶν Τουρκικῶν σφαιρῶν ἔφερε κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο σύμβολον (ἦτο λευκὸν μὲ μέγαν μέλανα σταυρὸν εἰς τὸ μέσον), πολλάκις δὲ ἐκόπη ὁ κοντὸς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν Τούρκων καὶ ἐγένετο ἀνάγκη νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου. Ἀλλ' ὁ σημανφόρος ἐσώθη μέχρι τέλους ἄτρωτος. Ἐκ τούτων οὐ μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ καὶ κατόπιν ἐτιμᾶτο ὑπὸ πάντων διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν αὐτοῦ περισσώτερον ἀπὸ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς καταγομένους ἐξ ἐπισήμου γένους.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου διακρίνεται ἐπ' ἴσης ὁ ἀληθὴς φίλος, ὁ ἀληθὴς φιλόανθρωπος, ὁ ἀληθὴς Χριστιανός. Ἐπειδὴ δηλονότι ὁ νόμος σιγῆς ἢ τοῦλάχιστον ἀναγκάζεται νὰ παραδλέπῃ καὶ συγχωρῇ πολλά, καὶ ἐπειδὴ καθ' ὅλου ὁ βίος ἐξέρχεται ἐκ τῆς κανονικῆς του πορείας, μόνον ὁ ἀληθὴς χρηστὸς καὶ δίκαιος ἀνὴρ ἐξακολουθεῖ νὰ φέρεται πρὸς τὸν πλησίον δικαίως, καὶ μόνον ὁ ἀληθὴς φίλος καὶ ἀληθὴς Χριστιανός ἐξακολουθεῖ ὅπως καὶ πρότερον κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰρήνης νὰ ἐκτελῇ τὰ πρὸς τοὺς πλησίον καὶ τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καθήκοντα αὐτοῦ ἀνελλιπῶς. Ἐκ τῶν μεγίστων ἄρα ὠφελημάτων τὰ ὅποια παρέχει ὁ πόλεμος εἰς τοὺς θελοντας νὰ μελετῶσι τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων εἶναι καὶ τοῦτο, ὅτι δεικνύει ἡμῖν ἕκαστον τοιοῦτον ὅποιος πράγματι εἶναι.

Καὶ τέλος ἡ μεγίστη εὐχαρίστησις ὅτι τις μάχεται ὑπὲρ τῆς τιμῆς, τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πίστεως καὶ πατρίδος αὐτοῦ, ὅτι συνεχίζει τὸ ἔργον τῶν πατέρων του, ὅτι δὲν φαίνεται κατώτερος ἐκείνων, ἀλλ' ἴσος ἢ καὶ ἀνώτερος, ὅτι ἐκδικεῖται αἰῶνων δάκρυα, βάσανα, μαρτύρια, ὕβρεις, καταπίσεις, ἀτιμώσεις, ἀδικίας, φόνους καὶ ἄλλας κακουρίας τοῦ τυράννου, ὅτι διὰ τῶν ἀγῶνων τούτων καθαρίζει τὴν χώραν τῶν πατέρων του ἀπὸ τὸν κτηνώδη κατακτητὴν καὶ τοὺς ναοὺς τῆς θρησκείας του ἀπὸ τὰς βεβήλους αὐτοῦ χεῖρας καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν ἀληθῆ λατρείαν τοῦ Ὑψίστου. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἀμείβουσι πάντα κόπον καὶ πόνον, πᾶσαν ἀπώλειαν, ἐξαφανίζουσι δὲ ἀπὸ τῆς εἰκόνης τοῦ πολέμου τὰ μνημονευθέντα ἐν ἀρχῇ δεινὰ αὐτοῦ, ἐξαγιαζοῦσιν αὐτόν.

Γυνὴ Σπαρτιάτις, συλληθεῖσα πρὸς αἰχμάλωτος, ἐπωλεῖτο ἐν τῇ ἀγορᾷ. Μεταξὺ τῶν τεταπεινωμένων καὶ ἀψύχων ἄλλων ἀνδραπόδων, μόνη αὕτη ἠγείρεν ὑψηλὸν τὸ ἐν τῇ παλαίστρᾳ τοῦ Πλατανιστᾶ ἀναπτύχθην ἐν σιδηρᾷ ἀκμῇ ῥαδινὸν σῶμά της. Ἡρωτᾶντο ὑπὸ τοῦ κήρυκος τῆς ἀγορᾶς ἕκαστος τῶν δούλων τίνα τέχνην γνωρίζει νὰ ἐργάζεται, καὶ ἐκέρυτταν ἐκεῖνος πρὸς τοὺς ἀγοραστάς τὸ ἔργον τοῦ πωλουμένου. «Καὶ σύ, ἐρωτᾷ τὴν Σπαρτιάτιδα, τί ἔργον γνωρίζεις». Καὶ ἐκείνη, μεγαλειοτάτῃ ὡς ὁ Ταῦγετος, ἀπεκρίθη ἀνὰ ἡμᾶς ἐλευθερά». Τοῦτο τὸ σύνθημα εἶναι τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρώπου, τοῦ πλασθέντος κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ· διότι, ἀφ' οὗ ὁ Θεὸς ἐλεύθερος εἶναι, καὶ εἰς τὸ πλάσμα αὐτοῦ τοῦτο, τὸν ἄνθρωπον, μετὰ τῆς ζωῆς τὸν λογισμὸν ἐνεφύσησε καὶ μετὰ τοῦ λογισμοῦ τὸ συναίσθημα τοῦ ἐλευθέρως βουλεύεσθαι καὶ ἐλευθέρως πράττειν. Ἀλλὰ τὸ σῶμα, ὅπερ ὁ Δημιουργὸς ἐπλασεν, ἵνα ὑπηρετῇ εἰς τὰ κελεύσματα τῆς ψυχῆς, ἄγριον ἐπιτεθεὶν ἐφύενυσεν αὐτήν, τὴν ψυχὴν, κατέστησε τὴν κοιλίαν βασιλίαν αὐτοῦ καὶ ἐξ αὐτῆς πᾶσαν κακοδαιμονίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγέννησε, καὶ τὸ δεινότατον τῶν κακῶν, τὴν δουλείαν. Γέννημα ἀποφύλιον καὶ ὅμως ἡ γῆ πᾶσα τὴν δουλείαν ταύτην καὶ ἂν σήμερον ἐξερρίφθῃ εἰς βάραθρον ἐκεῖ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἄλλων ἡπείρων ὅπου τὰ ἅγια κηρύγματα ἐφθασαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ—μετὰ στοργῆς περιέθαλπεν, ὅπως καὶ νῦν ἐστὶ ἡ ἐθελωμωραίνουσα Ἀσία.

Μεσα εἰς τὸ σκοτεινὸν σύμπαν τῆς ἀνθρωπίνης νυκτὸς ἥλιον περιλαμπῇ ἀνέτειλεν, ἐν μέσῳ εἰκόνων τῶν εἰδεχθῶν Θεῶν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου ἄγαλμα χρυσελεφάντινον Ἀθηναῖς ἔστησεν ἐκ κάλλους καταλαμπόμενον καὶ χάριτος κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἡ Ἑλλάς, τὴν Ἑλευθερίαν, πρώτη αὐτῇ καὶ ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη μόνῃ εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἐγένοντο συνώνυμα καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἱστορίαν πέντε χιλιάδων ἐτῶν, τὰ ὀνόματα ταῦτα, Ἑλλάς καὶ Ἑλευθερία, οὕτως ὥστε νὰ εἴπωσι οἱ σοφοὶ ὅτι ἂν οἱ Σῖται ἐφεύρον τὴν περιποίησιν τοῦ μεταξοσκώληκος πρὸς ἐξαγωγήν τῆς μετᾶξης καὶ ἐφήρμοσαν πρῶτοι τὴν ιδιότητα τῆς μαγνητικῆς βελόνης διὰ τὰ πλοῖα, ἂν ἄλλοι λαοὶ ἄλλας τυχὸν ἐποίησαν ἐφευρέσεις, οἱ Ἕλληνες ἐφεύρον τὴν ἐλευθερίαν. Ἐφεύρον, καὶ ὡς θεότμητα ἐλάτρευον αὐτὴν καθ' ὅλον τὸν μακρὸν πεντακισχελίων ἐτῶν ἐθνικὸν αὐτῶν βίον.

Καὶ ἦτο διδάγμα ἡ ἐλευθερία ἐκ τοῦ κόλπου τῆς μητρὸς· διότι ἀπασαί, φαίνεται, αἱ μητέρες τῶν Ἑλλήνων ἐγένον καὶ ἀνέτρεφον τὰ τέκνα των μετὰ τὰς γνώμας ὅτι πᾶς μὴ Ἕλλην εἶναι βάρβαρος, ὅτι εὖλογον εἶναι τῶν βαρβάρων τὰ ἄρχουσιν οἱ Ἕλληνες (αβαρβάρων Ἕλληνας ἀρεῖν εἰκόσ), ὅτι μέγιστον ἀγαθὸν ἡ ἐλευθερία, ἥς προστάτην ἔταξαν τὸν Δία τὸν ἐλευθερίον, ὃν μετὰ τῶν λοιπῶν Θεῶν μόνον προσεκύνοῦν. Καὶ ταῦτα τὰ ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ διδάγματα ἐξεργασμένα εἰς τὴν εὐγενεστάτην μορφήν λέγει ὁ Ἐννοφῶν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας· αἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τοὺς τῶν βαρβάρων τούτων προγόνους ἐνίκων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Καὶ τῶν νικῶν τούτων ἀποδείξεις βλέπει τις τὰ τρώπαια, ἀλλὰ μεγίστη μαρτυρία εἶναι ἡ ἐλευθερία τῶν πόλεων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑμεῖς ἐγεννήθητε καὶ ἀνετράφητε. Διότι οὐδένα ἀνθρώπον ὡς κύριον, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνοῖτε».

Αὐτὸ εἶναι τὸ «πατρῶον φρόνημα» ἡ παρὰ τῶν γονέων ἐμβαλλομένη εἰς τὰς ψυχὰς ἐθνικὴ ὑπερφροσύνη· οἵτινες

ὡσαύτως ἐδίδασκον ὅτι ὁ ἀφθεις νὰ καμφθῇ ὑπὸ τῶν σωμα-
τικῶν ἀπολαύσεων καταντῇ δοῦλος. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην
τοῦ γένους ἡμῶν ὁ ποιητὴς Κράτης, ὁ ἀρκούμενος εἰς τρο-
φὴν ἐκ χορτῶν μόνον, ἔνα διάγῃ τὸν λιτὸν βίον του μακρὰν
πάσης δουλοσύνης, εἶπε περὶ τῶν εὐγενῶν ἀνδρῶν ὅτι «μένοντες
ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι πρὸς τὴν Ἥδον, τὴν ἀρμόζουσαν
εἰς ἀνδράποδα, τὴν ἀθάνατον βασίλισσαν τὴν Ἐλευθερίαν
ἀγαπῶσι». Καὶ ὑπῆρχαν μὲν δεδαιώς μητέρες Ἑλληνίδες ἐκ
τῆς πολλῆς στοργῆς τυφλαὶ πρὸς τὸ πρέπον, ποθοῦσαι τοὺς
υἱοὺς των ἐν τῇ ζωῇ καὶ παρ' αὐταῖς καὶ ἀδιαφοροῦσαι ἂν
εἶναι δοῦλοι, ὅπως ἡ μάνα τοῦ Βασίλη, ἡ λέγουσα πρὸς
τὸν υἱὸν τῆς,

κάτσε, γυνὴ μου Βασίλη μου, νὰ γείνης νοικοκύρης,
νᾶχης ἀμπελοχώραφα, κοπέλλια νὰ δουλεύουν.

εἰς τὴν ὅμως ὁ υἱός, ὅστις ἄλλοτε, φαίνεται, παρ' αὐτῆς ἐδι-
δάχθη τὸ ὑπερήφανον φρόνημα ἀπεκρίθη τὰ γενναῖα ἐκεῖνα,

Ἐγώ, μάνα, δὲν κάθομαι νὰ γείνω νοικοκύρης,
νὰ κάμω ἀμπελοχώραφα, κοπέλλια νὰ δουλεύουν,
καὶ νὰ ἦμαι σκλάβος τῶν Τουρκῶν, κοπέλλι τῶν σκυλιῶνε.
(ἔπεται)

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα

Πατρίδα, σὺν τὸν ἥλιο σου, ἥλιος ἄλλου δὲ λάμπει.

Ὅσαις φοραῖς ὁ ἥλιος σου νὰ σὲ φωτίσῃ ἐρθῇ.
Θεὸς νὰ σ' εὖρῃ πεντάμορφη, στεφανωμένη, ὀρθή.

Α. ΜΑΒΙΛΗΣ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Σ. ΤΑΥΤΕΝΙΟΝ Γρ. Β. ΡΕΘΥΜΝΟΝ. Π. Χ. ΒΩ-
λον. Τὰ ζητήματα, ἅτινα προβάλλετε εἶναι ἄξια μελέτης ἀλλὰ βρα-
δύτερον. Κ. Ν. ΚΕΑΝ. Εὐχαριστοῦμεν, θὰ προπαθήσωμεν ἐν καιρῷ.—
Κ. Π. ΚΕΡΚΥΡΑΝ Ν. Μ. Ὁ δὲ ἡσόν. Δ. Χ. ΜΗΛΟΝ Δ.
Α. ΠΕΙΡΑΙᾶ. Ἀντ. Μ. ΣΙΚΑΓΟΝ. Δ. Τ. ΤΕΡΓΕΣΤΗΝ
Κ. Ν. Α. Ἀλεξάνδρειαν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—
Στ. Ν. ΠΑΡΑΣ. Τὰ τοιαῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ
καθημερινοῦ τύπου.—Γρ. Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ. Οὐτε ἐπιχει-
ροῦμεν. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ
πληθυσμοῦ.—Σ. Κ. ΔΗΜΟΝ Γ. Χ. ΧΕΟΝ. Εἶναι ζήτημα οὐχὶ
καλῆς διαθέσεως, περὶ ἧς δὲν ἔπρεπε ν' ἀμφιβάλλετε, ἀλλὰ ὀλίκων
μέσων ὧν δὲν τὸ κρύπτομεν ὅτι στερούμεθα.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000.—

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Πά-
τραις, Σύρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσσει,
Ἀργινίῳ καὶ Καρδίτῃ. Ἐν Κρήτῃ: Ἐν Χανίοις, Ἡρά-
κλειῳ καὶ Ρεθύμνῳ. Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κων/πόλει
(Ὑπο/μα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σιαμπούλ),
Ἀμιοῦ, Τραπεζοῦντι, Κερασσοῦντι, Πάφῳ, Σμύρῃ,
Χίῳ. Μερσίνη, Ἀδάνοις, Ταρῶ, Θεσσαλονίκη, Σέρ-
ραις, Καβάλλα, Σάνθη, καὶ Ἰωαννίνοις. Ἐν Αἰγύπτῳ:
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ
Midan), Καῖρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ
Mousky), Ζαγαζίκῳ, Μανσοῦρα, Μιτ-Γκάμρ, Τάντᾳ καὶ
Μπενί-Σουέφ. Ἐν Λονδίῳ Νῦ 22 Fenchurch Street),
ἐν Ἀμβούργῳ (Domhof, Mönckebergstrasse 18), ἐν Λε-
μεσῷ (Κόπρου) ἐν Διμένι-Βαθέος (Σάμου), ἐν Χαροῦμ
καὶ ἐν Διμένι-Σουδάν (Σουδάν).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 18/31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα:		
τῷ Ταμείῳ καὶ παρ'		
ἐγγυώρις Τραπεζίαις	Δρ. 7,643,595.18	
Παρά Τραπ. ἐν Εὐρώπῃ		
καὶ Σ)ματα ἐν χαρτ.	7,804,026.40	Δρ. 15,447,621.58
Προεξοφλήσεις καὶ προκαταβολαὶ Γραμματίων		23,379,001.27
Ἑγγυημένοι λογαριασμοί:		
ἐπὶ ἐνεχέρῳ χρεωγρ.	Δρ. 61,282,788.23	
δι' ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ.	78,650,734.92	
ἐπὶ ὑπόθηκῃ ἀκινήτων	10,661,498.59	Δρ. 150,545,021.74
Τρέχοντες λ)σμοὶ χρεωστικοί		24,515,259.73
Ὁμολογίαι Ἑθνικῶν Δανείων, Διμενικῶν Τα-		
μείων καὶ ἀνωνύμων Ἑταιριῶν		22,103,827.94
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια		7,864,247.03
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις		3,526,753.50
Κτήματα Τραπεζῆς		5,422,986.38
Ἑλκαταστάσεις, ἐπιπλα, χρηματοκίβ. κτλ.		1,341,863.65
	Δρ. 254,026,582.79	

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν	Δρ. 60,000,000.—
Κεφάλαιον τακτικόν Ἀποθεματικόν	5,676,250.—
Ἀποθεματικόν Προνοίας	504,301.95
Καταθ. ὀψεως	Δρ. 29,971,924.59
προθεσμίας	51,877,178.89
πολυετ. καὶ μετ' προειδ.	28,100,612.61
Ταμειυτήριον	14,136,181.20
Τρέχοντες λ)σμοὶ πιστωτικοί	Δρ. 124,085,900.29
ὑποκαταστήματα	27,331,809.72
Ἐξωτερικοὶ λ)σμοὶ	786,115.87
Προσωρινοὶ λ)σμοὶ καὶ διάφορα	33,706,291.27
	2,115,913.66
	Δρ. 254,206,582.79
Ὁ Γεν. Διευθυντής	Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητής
Z. K. ΜΑΤΣΑΣ	Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5,000,000

Ἐδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν
Πειραιεῖ, Ἀργαῖς, Πάτραις, Ναυπλίῳ
Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Αἰγίῳ
καὶ Ἀκαδηαῖ.

Ταμειυτήριον μέχρι 5,000 δρ. 4 ο)ο εἰς
πρώτην ζήτησιν. 5 ο)ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

8 1/2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1/4 ο)ο » μετὰ ἕξι μῆνας
4 1/2 ο)ο » μετὰ ἑν ἔτος
5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη
5 1/2 ο)ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο)ο ὀλιγώτερον

«ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλιδτικὴ Ἑταιρεία Ζωῆς

ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000 φρ.

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

Δέχεται ἀσφαλείας τῶν ἐκ τοῦ πολέμου
κινδύνων καὶ ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῶν
ἐχθροπραξιῶν τόσοι τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος
στρατιωτικῶν ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν κληθέν-

των ὑπὸ τὰ ὅπλα πολιτῶν ἀποζημιώνουσα
τὰς οἰκογενείας των.

Τὸ ἀσφαλιστὴρ ἐκονομίσθη εἰς 4 ο)ο ἐπὶ
τοῦ ἀσφαλιζομένου κεφαλαίου κατὰ τριμη-
νίαν ἀπὸ τῆς ἐξάρσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν.
Οὐδεμία διατύπωσις ἀπαιτεῖται οὐδὲ ἰατρικὴ
ἐξέταση διὰ τὴν πραγματοποιήσιν μιᾶς τοι-
αύτης ἀσφαλείας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀσφαλισθῶσι δύνανται
νὰ διενεργῶσι τὴν ἐγγραφὴν των εἴτε αὐτο-
προσώπως εἴτε δι' οἷου δήποτε συγγενοῦς ἢ
ἀντιπροσώπου των.

Δεδομενῶν πληροφορίαι παρέχονται εἰς
τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς
ἐταιρείας ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.